

ВІТАЄМО!

*26 жовтня 2016 р. виповнилося 80 років від дня народження
провідного теоретика права України, члена наукової ради
нашого журналу - доктора юридичних наук, академіка НАПрН України,
заслуженого діяча науки і техніки України, професора*
Петра Мойсейовича Рабіновича.

*Вітаючи його з цією подією, пропонуємо увазі читачів тематику
інноваційних наукових положень, які були сформульовані ювіляром
протягом останнього півстоліття.*

Тематика інноваційних наукових положень, сформульованих професором П. М. Рабіновичем (1966 - 2016 рр.)*

Права людини

• Професор Герш Лаутерпахт, колишній студент юридичного факультету Львівського університету, – перший (1945 р.) проєктант Загальної декларації прав людини.

«Професор Г. Лаутерпахт – автор ідеї і перший проєктант Міжнародного білля (Загальної декларації) прав людини» (Вісник Національної академії правових наук України. - 2013. - № 4).

* У дужках позначено джерело першої публікації положення.

• Права людини (поняття, деякі класифікації, тенденції розвитку). «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

• Сутність прав людини (соціально-антропна). «Соціальна сутність прав людини» (Юридичний вісник України. - 2005. - № 14).

• Економічні права людини (поняття). «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

• Зміст і обсяг прав людини (поняття). «Здійснення прав людини в Україні: проблеми обмежування» (Львів, 2001).

• Гідність людини (поняття). «Право людини на компенсацію моральної шкоди» (Юридичний вісник України. - 2002. - № 2).

• Уся новітня історія людства є історією боротьби за межі здійснення прав людини. «Основні права людини (загальнотеоретична характеристика)» (Вісник Академії правових наук України. - 1994. - № 2).

• Межі здійснення прав людини (поняття, класифікація). «Межі здійснення прав людини (загальнотеоретичний аспект)» (Вісник Академії правових наук України. - 1996. - № 6).

• Підстави та принципи обмежування здійснення прав людини (поняття, види). «Здійснення прав людини в Україні: проблеми обмежування» (Львів, 2001).

• Обмежування здійснення прав людини – найактуальніше питання сучасної праволюднинної проблематики. «Межі здійснення прав людини (загальнотеоретичний аспект)» (Вісник Академії правових наук України. - 1996. - № 6).

• Європейські стандарти прав людини. «Європейські стандарти прав людини: онтологічні, гносеологічні та праксеологічні аспекти» (Вісник Академії правових наук України. - 2003. - № 2-3).

• Міжнародні стандарти прав людини (поняття, ознаки, класифікації). «Міжнародні стандарти

прав людини: загальні ознаки, класифікація» (Антропологія права: філософський та юридичний виміри (стан, проблеми, перспективи). Вип. VIII. - Львів, 2013).

• Національна імплементація міжнародних стандартів прав людини (поняття, стадії, засоби). «Проблеми юридичного забезпечення прав людини (загальнотеоретичний аспект)» (Український часопис прав людини. - 1995. - № 2).

• Права націй (поняття, види). «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

• Права людства (поняття, види). «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

• Основоположні обов'язки людини (поняття, класифікації). «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

• Природно-правовий простір. «Правовий простір (до загальнотеоретичної інтерпретації)» (Юридичний вісник України. - 2016. - № 12).

• Верховенство права (поняття). «Конституційний принцип верховенства права» (Юридичний вісник. - 1997. - № 3).

• Верховенство права (як соціальний феномен). «Верховенство права як соціально-правовий феномен (контури ідеалу)» (Право України. - 2010. - № 3).

• Верховенство права (підходи до інтерпретації). «Верховенство права: сучасні вітчизняні підходи до інтерпретації». (Вісник Академії правових наук України. - 2012. - № 2).

• Верховенство права в інтерпретації Страсбурзького суду та Конституційного Суду України. (Вісник Конституційного Суду України. - 2006. - № 1).

Філософія права

• Предмет філософії права. «Філософія права: деякі наукознавчі аспекти» (Вісник Академії правових наук України. - 1997. - № 1).

- Праворозуміння (поняття, основні причини та нездоланність плюралізму). «Праворозуміння: сутність, класифікації, нездоланність плюралізму» (Бюлетень Міністерства юстиції України. - 2007. - № 5).

- Неокласичні різновиди праворозуміння. «Деякі сучасні концепції права в Росії та Україні (у світлі потребового праворозуміння)» (Філософія права і загальна теорія права. - 2013. - № 1).

- Потребове праворозуміння. «Деякі сучасні концепції права в Росії та Україні (у світлі потребового праворозуміння)» (Філософія права і загальна теорія права. - 2013. - № 1).

- Еквівалентність задоволеності потреб суб'єктів в одержанні благ як сутнісна ознака правовості явищ. «Деякі сучасні концепції права в Росії та Україні (у світлі потребового праворозуміння)» (Філософія права і загальна теорія права. - 2013. - № 1).

- Поняття права в інтерпретації Страсбурзького суду. (Вісник Академії правових наук України. - 2009. - № 2).

- Соціально-природна правова система суспільства (загальнотеоретична характеристика). (Українське право. - 2008. - № 1).

- Діалектика приватного і публічного у природному праві. «Природне право: діалектика приватного й публічного» (Право України. - 2004. - № 9).

- Природно-правовий світогляд (поняття, ознаки). «Правовий світогляд (соціально-природна інтерпретація)» (Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 2).

- Позитивне право як явище суспільної свідомості. «Право как явление общественного сознания» (Известия высших учебных заведений. Правоведение. - 1972. - № 2).

- Розуміння у праві. «Проблеми розуміння в правовому регулюванні» (Известия высших учебных заведений. Правоведение, 1988. - № 5).

- Час у праві. «Время в правовом регулировании (философско-юридические проблемы)» (Известия высших учебных заведений. Правоведение. - 1990. - № 3).

Методологія і методика правознавчих досліджень

- Державно-правові закономірності (поняття, види, механізм дії, механізм використання). «Упрочение законности – закономерность социализма (вопросы теории и методологии исследования)» (Львов, 1975).

- Державно-правові закономірності (поняття, види). «До питання про специфіку державно-правових закономірностей» (Вісник Львівського університету. Сер. юрид.- 1974).

- Поняття і структура (склад) методології правознавства. «Основи загальної теорії права та держави» (Київ, 1994).

- Світоглядно-концептуальний підхід у правових дослідженнях (поняття, види). «Філософія права. Част. 1-2. Філософія права як наука. Гносеологія права» (Львів, 2013).

- Закони і принципи діалектики в правових дослідженнях (за матеріалами рішень Страсбурзького суду) «Практика Страсбурзького суду як втілення законів діалектики у пізнанні права» (Юридичний вісник України. - 2009. - № 15).

- Дослідницькі методи у правознавстві (поняття, види). «Філософія права. Част. 1-2. Філософія права як наука. Гносеологія права» (Львів, 2013).

- Дослідницькі засоби у правознавстві (поняття, види). «Філософія права. Част. 1-2. Філософія права як наука. Гносеологія права» (Львів, 2013).

- Потребовий підхід у правових дослідженнях. «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Семіотичний підхід у правових дослідженнях. «Проблеми теорії законности развитого социализма» (Львов, 1979).

- Герменевтичний підхід у правових дослідженнях. «Офіційне тлумачення законодавства: герменев-

тичний аспект» (Право України. - 2001. - № 11).

- Соціальна сутність правових і державних явищ як пріоритетний аспект їх наукового дослідження (антропо- і соціально-потребова методологія її виявлення). «Соціальна сутність держави: до методології дослідження» (Право України. - 2001. - № 8).

- Методологічна дисципліна у правових дослідженнях (її постулати). «Основи загальної теорії права та держави» (Київ, 1994).

- Методологічні аномалії у правових дослідженнях «Основи загальної теорії права та держави». (Київ, 1994).

- Методика вимірювання рівня законності. «Уровень законности: понятие и методика измерения» (Проблемы теории социалистического государства и права. - Москва, 1977).

- Методика вимірювання ефективності юридичних гарантій законності. «Эффективность юридических гарантий законности (к методике измерений)» (Проблемы правоведения. Вып. 36. - Киев, 1977).

- Методика вимірювання ефективності заходів юридичної відповідальності. «Эффективность юридической ответственности (общая методика измерений)» (Проблемы социалистической законности. Вып. 4. - Харьков, 1979).

- Методика вимірювання ефективності процесуальних норм. «Эффективность процессуальных норм: критерии и показатели» (Проблемы социалистической законности. Вып. 17. - Харьков, 1986).

- Методика вимірювання ефективності рішень Страсбурзького суду «Ефективність рішень Європейського суду з прав людини (спроба вимірювання)» (Вісник Академії правових наук України. - 2000. - № 2).

- Трансформація методології сучасного правознавства. «Проблеми трансформації методології вітчизняного правознавства: досягнення, втрати, перспективи» (Вісник Академії правових наук України. - 2002. - № 4).

Позитивне право, правове регулювання

- Універсальна (гранично загальна) теорія права. «Проблема формування універсальної теорії права як спільної концептуальної основи теорій національного права і міжнародного права» (Право України. - 2013. - № 5).

- Цінність позитивного права (поняття, критерії, різновиди). «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Власна цінність позитивного права. «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Інструментальна (службова) цінність позитивного права. «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Цінність позитивного права для а) індивідів, б) соціальних груп і в) суспільства (поняття, показники). «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Сфери правового регулювання та їх межі. «Сферы правового регулирования: понятие, виды, факторы развития» (XXII съезд КПСС и развитие теории государства и права. - Свердловск, 1987).

- Якість правового регулювання (поняття, складники). «Основи загальної теорії права та держави» (Київ, 1994).

- Ефективність правового регулювання (поняття, критерії). «Теоретичні питання ефективності правового регулювання» (Проблеми правознавства. Вып. 13. - 1972).

- Деякі тенденції розвитку вітчизняного позитивно-правового регулювання. «Законодавство сучасної України: до характеристики тенденцій розвитку» (Вісник Академії правових наук України. - 1996. - № 7).

- Семіотичні властивості юридичних норм. «Проблеми теорії законності развитого соціалізму» (Львов, 1979).

- Матеріальність і процесуальність юридичних норм як їх співвідносна (релятивна) власти-

вість. «Про матеріальні і процесуальні властивості юридичних норм» (Проблеми правознавства. Вип. 20. - Київ, 1971).

- Оціночні юридичні норми (соціально-змістовна сутність). «Социалистическое право как ценность» (Львов, 1985).

- Цілі правових актів (регулятивна природа). «О юридической природе целей правовых актов» (Известия высших учебных заведений. Правоведение. - 1971. - № 5).

- Конкретизація юридичних норм (поняття, види). «Проблемы теории законности развитого социализма» (Львов, 1979).

- Критерії відповідності нормативно-правових актів законам. «Законность правотворчества» (Актуальные проблемы юридической науки на этапе развитого социализма. - Харьков, 1985).

- Критерії відповідності національного законодавства міжнародно-правовим актам (міжнародним стандартам). «Законодавство України та норми міжнародного права: критерії відповідності» (Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом. - Київ, 1998).

- Колізії між законністю та доцільністю у правовому регулюванні (неминучість виникнення, причини, шляхи подолання). «Колізії між законністю та доцільністю як постійно відтворювана проблема правового регулювання» (Вісник Академії правових наук України. - 2000. - № 4).

- Доцільність застосування юридичних норм (поняття, показники, критерії, гарантії). «Юридичні гарантії доцільної реалізації норм радянського права» (Проблеми правознавства. Вип. 10, 1968).

- Тлумачення-роз'яснення змісту юридичних норм (герменевтичні закономірності) «Офіційне тлумачення законодавства: герменевтичний аспект» (Право України. - 2001. - № 11).

Методика викладання та вивчення теорії права і держави

- Антропоцентрична модернізація світоглядно-концептуальної спрямованості, змісту і структури курсу «Загальна теорія права та держави». «Права людини та їх юридичне забезпечення. Основи загальної теорії права і держави» (Київ, 1992).

- Викладання прав людини (особливості методики). «Права і свободи людини: загальні принципи викладання у навчальних закладах» (Вісник Академії правових наук України. - 2001. - № 3).

- Викладання практики Європейського суду з прав людини в юридичних ВНЗ (особливості методики). «Знання практики Європейського суду з прав людини як передумова ефективного використання механізму їх здійснення в Україні» (Право України. 2009. - № 4).

- Практичні завдання на семінарських заняттях з теорії держави і права. (Проблеми правознавства. - Вип. 28. - 1974).

- Технічні засоби в правовому навчанні (методика застосування). «О применении технических средств в преподавании юридических дисциплин (к разработке методики)» (Проблеми правознавства. Вип. 42. - 1984).

- Комплексні дипломні роботи з теорії права (особливості методики підготовки). «Методика подготовки комплексных дипломных работ на основе социологических исследований и внедрение их результатов в практику» (Актуальные проблемы высшего юридического образования. - Свердловск, 1982).

- Правове навчання школярів (методичні аспекти). «Удосконалити методику правового навчання школярів» (Радянське право. - 1981. - № 7).